

FESTIVAL

Zomer

VAN SINT-PIETER

ZOMER 2020

06.08

PROGRAMMA VAN DE DAG

Johann Sebastian Bach

(1685-1750)

Choral prelude "Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ", BWV 639
(arr. Ferruccio Busoni)

Aria "Schafe können sicher weiden", BWV 208 (arr. Egon Petri)

Ludwig van Beethoven

(1770-1827)

Sonate nr.13, in Es-groot, op. 27 n°1 "Quasi una fantasia"

Andante

Allegro molto e vivace

Adagio con espressione

Finale: Allegro vivace

Frédéric Chopin

(1810-1849)

Vierde Ballade in F-groot, op. 52

Liebrecht Vanbeckevoort

piano

.....
VOLGEND CONCERT

12.08

WOLF

Wolfgang Amadeus Mozart

(1756-1791)

Kwintet voor piano, hobo, klarinet,
hoorn en fagot, in E-groot, K.V. 452

Koralen zijn liederen die de gelovigen zingen tijdens de lutherse liturgie, waarvan ze de muzikale omkadering vormen. Bach harmoniseerde er een groot aantal en speelde ze op het orgel of integreerde ze in zijn cantates, al naargelang de behoefte. De Italiaanse componist Ferruccio Busoni (1866-1924) boog zich op vrij jonge leeftijd over Bachs klavierwerk als voorbereiding op een kritische editie van *Das wohltemperierte Klavier*. Hij was zodanig gefascineerd door Bachs nauwkeurige schriftuur dat hij die arbeid nog dertig jaar lang voortzette. Hij transcribeerde voor piano tal van stukken die oorspronkelijk voor orgel of klavecimbel waren geschreven. Hij liet zien hoe ongelooflijk modern die waren en droeg zo bij tot de verspreiding van Bachs oeuvre bij een breed publiek.

De twee sonates van opus 27 hebben veel met elkaar gemeen: ze zijn op hetzelfde moment gecomponeerd en hebben allebei de ondertitel '*quasi una fantasia*'. Het Duitse *fantasieren* betekent namelijk 'improviseren'. Door zijn composities met een improvisatie te associëren beschermde Beethoven zichzelf tegen mogelijke kritiek op hun vorm, die steeds meer afstand nam van het klassieke schema. Zo eiste hij zijn vrijheid op en onderstreepte hij zijn originaliteit. De werken ontstonden in de loop van 1801 en werden in maart 1802 samen in Wenen uitgegeven. De twee sonates lijken wel de twee zijden van eenzelfde medaille, de zoektocht naar een nieuwe orde ter vervanging van het traditionele schema, de verkenning van vrijere vormen ten voordele van een persoonlijkere en sterkere, kortom romantischere expressie. In het licht van die tweeledigheid valt de eerste sonate op door haar zonnige karakter, terwijl de tweede een nachtelijke en duistere sfeer oproept.

Hoewel de werken wel degelijk vierdelig zijn, is het overduidelijk dat die beknopte delen – die bijna aan elkaar zijn vastgeklonken in plaats van zoals voorheen elk een autonoom stuk te vormen – een architecturale eenheid vormen, een perfect samenhangend geheel. Zo zien we dat geen enkel deel de sonatevorm heeft. Wat meteen opvalt, is de rijkdom aan ideeën, zowel qua ritme als qua melodie, maar ook de contrasten en stemmingswisselingen, de afwisseling van levendige en langzame delen, de overvloed aan nuanceringen, aan fraseringen die de grenzeloze verbeeldingskracht en onuitputtelijke inspiratie van de componist weerspiegelen, die hij zo goed en zo kwaad als het gaat probeert te kanaliseren. Na een inleidend *Andante* volgt een levendig *Allegro*. Daarna komt een soort geheimzinnig en grillig scherzo, gevolgd door een *Adagio* met mooie brede frases en tot slot een finale in rondovorm, met een opvallend vrolijk contrapunt.

De ballade, een oude literaire vorm die dankzij Goethe en Schiller weer in zwang kwam, is typisch voor de fantasierijke romantiek en neigt zelfs soms naar een ietwat onsamenvangende anekdotiek. In de

muziek gaf Chopin er de vorm van een romance zonder woorden aan, waarin epische passages afwisselen met de zang van de innerlijke stem, qua vorm niet duidelijk afgebakend, behalve dan dat de thematische hernemingen het cyclische karakter ervan benadrukken. De ballade, van oorsprong een groots, vaak literair geïnspireerd poëtisch fresco, werd bij Chopin een introspectieve compositie, die het geëxalteerde sentiment niet schuwde, maar werd gekenmerkt door een briljante en virtuoze uitwerking. Hij componeerde er vier, tussen 1831 en 1842, en alle vier werden ze bij het nageslacht onbetwiste successen. Strikt genomen vormen ze echter geen cyclus. Het zijn onafhankelijk stukken, ook al hebben ze alle vier eenzelfde episch en virtuoos karakter gemeen en zouden ze wel eens allemaal geïnspireerd kunnen zijn door gedichten van de Poolse romantische dichter Adam Mickiewicz. De in 1842 gecomponeerde vierde ballade is een absoluut meesterwerk: de prachtige thema's, de overvloedige rijkdom aan harmonieën en de soepele ritmiek laten als het ware de essentie horen van Chopins stijl en schriftuur. Daarmee verdient deze compositie een plek in het lijstje van absolute topwerken van deze componist, op het niveau van zijn laatste twee sonates of van de *Polonaise-Fantaisie* – ver boven de zeemzoeterige salonmuziek die Chopin op zoveel kritiek van de musicologen kwam te staan. In deze ballade wisselen zeer gevarieerde momenten elkaar af: hier een epische sfeer, daar grote verslagenheid, nu eens gepassioneerd welsprekend, dan weer droef smekend. Verrassend is ook de combinatie van grilligheid en intense dramatiek met een grote soepelheid en samenhang.

Claude Jottrand
Vertaling: Maxime Schouppe

Liebrecht Vanbeckevoort

Als laureaat en publiekslieveling van de Koningin Elisabethwedstrijd in 2007, bouwde Liebrecht Vanbeckevoort een ijzersterke reputatie op als concertpianist. Sindsdien concerteert hij op internationale podia in Europa, Israël, China, Zuid-Korea, Zuid-Afrika, Canada en de Verenigde Staten.

Zijn omvangrijke repertoire reikt van Bach tot hedendaagse muziek en omvat zo'n 40 uitgevoerde pianoconcerti van o.m. Bach, Mozart, Beethoven (het integrale werk voor piano en orkest), Chopin, Brahms, Liszt, Grieg, Ravel, Gershwin, Rachmaninov, Tchaikovski, Prokofiev, Shostakovitch... met orkesten als Antwerp Symphony Orchestra, Brussels Philharmonic, Belgian National Orchestra, l'Orchestre National d'Île de France, Anhaltische Philharmonie Dessau, Kölner Akademie, Krakow Philharmonie, European Union Chamber Orchestra, Cape Town Philharmonic, Johannesburg Philharmonic, onder leiding van gereputeerde dirigenten als Dirk Brossé, Philippe Herreweghe, Jakub Hrusa, James Judd, Stanislav Kochanovsky, Enrique Mazzola, George Pehlivanian, Michel Tabachnik, Gilbert Varga, Walter Weller, ...

Als gepassioneerd kamermusicus deelt Liebrecht het podium met gelauwerde artiesten als de violisten Ning Kam, Stella Chen, Tobias Feldmann en Timothy Chooi, pianist Severin von Eckardstein, tenor Thomas Blondelle en celliste Camille Thomas en is hij tevens lid van het Roeland Hendriks Ensemble. Ook met jazz-pianist Jef Neve vormt hij een succesvol pianoduo. Vele van deze samenwerkingen krijgen een belangrijke plaats in zijn discografie, die inmiddels 12 cd-opnames telt en internationaal wordt gewaardeerd en uitgezonden.

Zijn voorliefde voor kamermuziek vertaalt zich ook in zijn functie als artistiek directeur van de internationale festivals Klassiek Leeft Meesterlijk en Klassiek Leeft Jong te Knokke-Heist (B).

Liebrecht Vanbeckevoort vervolmaakte zich bij vermaarde pedagogen als Jan Michiels, Menahem Pressler, Russell Sherman en Elissó Wirssaladze en genoot daarnaast waardevolle adviezen van bijzondere persoonlijkheden als Leif Ove Andsnes, Jacques De Tiège, Alexander Korsantia en Hans Leygraf.

Liebrecht Vanbeckevoort is 'Steinway Artist' en professor piano aan de LUCA School of Arts te Leuven (B). Hij wordt regelmatig uitgenodigd voor masterclasses van Brussel tot Kaapstad en van Boston tot Seoul en is een veelgevraagd jurylid bij diverse pianoconcours.

PRODUCTIE

30CC

Annick Dumalin
Robrecht Penders
Yves Gasia

Artistiek directeur /
Artistic Director
ARTS/SCÈNE
PRODUCTION
Bernard Mouton

Vertalingen /
Translations
Veerle Lindemans
Maxime Schouppe
Jeroen De Keyser
Koen Van Caekenberghe
Xavier Verbeke
Belgian Translation
Center

Design
Aline Baudet

Info
016 23 84 27
www.30CC.be
info@30CC.be

30CC en OPUS 3 danken van harte allen die hebben bijgedragen tot de realisatie van de 19de editie van *Zomer van Sint-Pieter*: het stadsbestuur van Leuven / het personeel van 30CC / in het bijzonder de ondersteunende handelaars en ... het publiek.